

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. kovo 27 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – PVM – Taikymo sritis – Apmokestinamosios vertės nustatymas – „Tiesiogiai su kaina susijusios subsidijos“ sąvoka – Nacionalinės sveikatos draudimo kasos mokama fiksuota suma prižiūrimo vyresnio amžiaus asmenų apgyvendinimo įstaigoms“

Byloje C-151/13

dėl *Cour administrative d'appel de Versailles* (Prancūzija) 2013 m. kovo 7 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. kovo 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Le Rayon d'Or SARL

prieš

Ministre de l'Économie et des Finances

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Borg Barthet, teisėjai M. Berger ir F. Biltgen (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2014 m. sausio 8 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Le Rayon d'Or SARL*, atstovaujamos advokatų A. Grousset, E. Ashworth ir F. Bertacchi,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir J.-S. Pilczer,
- Europos Komisijos, atstovaujamos C. Soulay ir L. Lozano Palacios,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23; toliau – Šeštoji direktyva) 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto ir 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1; toliau – PVM direktyva) 73 straipsnio

aiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Prancūzijoje steigtos bendrovės *Le Rayon d'Or SARL* (toliau – *Rayon d'Or*) ir mokesčių administratoriaus, atstovaujamo *ministre de l'Économie et des Finances* (kio ir finansų ministras), ginčą dėl prižiūrimo vyresnio amžiaus asmenų apgyvendinimo staigai (toliau – PVAAA?) taikytinos pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) atskaitomos proporcingos dalies apskaičiavimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punkte nustatyta:

„[PVM] apmokestinamas:

1) prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks.“

4 Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„Šalies teritorijoje

1. Apmokestinamųjų vertę sudaro:

a) tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų <...> atveju – viskas, kas sudaro atlygą, kuris yra ar turi būti tiekėjo [ar teikėjo] gautas iš pirkėjo, kliento ar trečiosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, skaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su šia prekių ar paslaugų kaina.“

5 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalyje išvardyti tam tikros visuomenei naudingos veiklos neapmokestinimo PVM atvejai. Valstybės narės neapmokestina toliau nurodytos veiklos taikydamos sąlygas, kurias jos turi nustatyti siekdamos užtikrinti, kad neapmokestinimas būtų teisingas ir sąžiningas ir kad būtų užkirstas kelias galimam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui:

„b) ligoninių ir kitas sveikatos priežiūros paslaugas bei glaudžiai su jomis susijusių veiklų, kurias vykdo viešosios teisės subjektai arba ligoninės, gydymo ir diagnostavimo centrai bei kitos panašaus pobūdžio daromai pripažintos staigos tokiomis pat socialinėmis sąlygomis, kokios taikomos viešosios teisės subjektams;

c) sveikatos priežiūros paslaugas, kurias teikia gydytojai ir vidurinis bei pagalbinis medicinos personalas, kaip jį apibrėžia pačios valstybės narės“.

6 Remiantis PVM direktyvos 411 ir 413 straipsniais, šia direktyva nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikinti ir pakeisti PVM srities Sąjungos teisės aktai, be kita ko, Šeštoji direktyva. Iš esmės PVM direktyvos nuostatos yra identiškos atitinkamoms Šeštosios direktyvos nuostatom.

7 Pagal PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalį:

„PVM objektas yra šie sandoriai:

a) prekių tiekimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;

<...>

c) paslaugų teikimas už atlygą valstybės narų teritorijoje, kai paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;

<...>“

8 PVM direktyvos 73 straipsnyje, kuriuo pakeistas Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas, nustatyta:

„Prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, išskyrus nurodytąsias 74–77 straipsniuose, apmokestinamoji vertė apima viską, kas sudaro atlygą, kurį prekės tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigijančio asmens arba iš trečiosios šalies už prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, įskaitant tiesiogiai su šiuo sandoriu kaina susijusias subsidijas.“

9 PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodyta:

„Sandoriai, kurių valstybės narų neapmokestina PVM:

<...>

b) ligoninių ir medicininių priežiūros bei glaudžiai su ja susijusi veikla, kai ji vykdo viešosios teisės reglamentuojamos staigos arba, tokiomis pat socialinėmis sąlygomis, kokios taikomos viešosios teisės reguliuojamoms staigoms, ligoninių, gydymo ar diagnostavimo centrui bei kitos panašaus pobūdžio deramai pripažintos staigos;

c) medicininių priežiūros paslaugų, kurias teikia gydytojai bei paramedikai, teikimas, kaip į apibrėžta atitinkama valstybės narė“.

10 PVM direktyvos 174 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Atskaitoma proporcinga dalis apskaičiuojama taikant trupmeną, kurios:

a) skaitiklis – sandorį, už kuriuos suteikiama teisė atskaityti PVM pagal 168 ir 169 straipsnius, visa metinės apyvartos suma be PVM;

b) vardiklis – skaitiklyje nurodytą sandorį ir sandorį, už kuriuos nesuteikiama teisė atskaityti PVM, visa metinės apyvartos suma be PVM.

Valstybės narės vardiklį gali traukti subsidiją, kurios nėra tiesiogiai susijusios su 73 straipsnyje nurodyto prekių tiekimo ar paslaugų teikimo kaina, sumą.“

Prancūzijos teisė

11 Kaip matyti iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, Bendrojo mokesčių kodekso (toliau – BMK) 256 straipsnyje nustatyta:

„[PVM] apmokestinamas prekių tiekimas ir paslaugų teikimas už atlygą, kai prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks.“

12 Pagal BMK 261 straipsnio 4 dalies 1-ąjį punktą „[PVM] neapmokestinamos priežiūros paslaugos, kurias privačios apgyvendinimo staigos teikia *Code de l'action sociale et des familles* [Socialinės veiklos ir šeimos kodeksas] L. 312-1 straipsnio I dalies 6-ojo punkte išvardytiems vyresnio amžiaus asmenims, kurie išlaikomi iš bendrosios metinės fiksuotos priežiūros skirtos sumos pagal *Code de la sécurité sociale*

[Socialinės apsaugos kodeksas] L. 174⁷⁷ straipsnis“.

13 BMK 266 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„1. Apmokestinamąjį vertę sudaro:

a) tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų <...> atveju – sumos, vertės, prekių ar paslaugos, kurios sudaro atlygą, kuris yra ar turi būti tiektojo ar teiktojo gautas iš pirktojo, kliento ar trečiosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, įskaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su šiomis prekėmis ar paslaugomis kaina.“

14 Pagal *Code de la sécurité sociale* L. 174⁷⁷ straipsnis:

„Su medicinos priežiūros paslaugomis, kurios L. 162²⁴⁷¹ straipsnyje išvardytose įstaigose ir tarnybose teikiamos socialiniu draudimu apdraustiems asmenims ir socialinę paramą gaunantiems asmenims, susijusios išlaidos padengiamos sveikatos draudimo sistema arba socialinės paramos pagrindu laikantis nutarimu nustatytų taisyklių, prireikus pagal fiksuotų sumų formules.“

15 Pagal *Code de l'action sociale et des familles* R. 313¹² straipsnis PVAAA, su *président du conseil général* (bendrosios tarybos pirmininkas) ir valstybės kompetentinga įstaiga pasirašiusios ilgalaikę sutartį, gauna bendrą fiksuotąją teikiamai priežiūrai skirtą sumą.

16 *Code de l'action sociale et des familles* R. 314¹⁵⁸ straipsnyje nurodyta:

„L. 313¹² <...> straipsnyje nurodytą įstaigą ar įstaigą padalinį teikiamos paslaugos apima:

- 1.° su apgyvendinimu susijusį dienos tarifą,
- 2.° su priklausomumu susijusį dienos tarifą,
- 3.° su priežiūra susijusį dienos tarifą.“

17 *Code de l'action sociale et des familles* R. 314¹⁶¹ straipsnyje nustatyta:

„Priežiūros paslaugų nustatyto tarifo suma padengiamas medicinos ir paramedicinos paslaugų, būtinų dėl įstaigoje apgyvendintų asmenų somatinių ir psichikos sutrikimų, teikimas ir paramedicinos paslaugų, atitinkančių su apgyvendintų asmenų priklausomybės būsenai susijusias priežiūros paslaugas, teikimas.“

18 Pagal prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nurodytą informaciją „fiksuotos priežiūrai skirtos sumos“ apskaičiavimo taisyklėse atsižvelgiama į kiekvienoje įstaigoje apgyvendintų asmenų skaičių ir į priežiūros reikalingumo laipsnį, kurie vertinami pagal *Code de l'action sociale et des familles* R. 314¹⁷⁰ ir R. 314¹⁷¹ straipsniuose apibrėžtas sąlygas, taip pat į anksčiau nacionaliniu lygmeniu nustatytus ir kiekvienais metais remiantis vidutinėmis visų PVAAA išlaidomis atnaujinamus koeficientus.

Pagrindinės bylos aplinkybės ir prejudicinis klausimas

19 *Rayon d'Or*, kuri eksploatuoja PVAAA, mano, kad sveikatos draudimo kasos mokamos „fiksuotos priežiūrai skirtos sumos“ nepatenka į PVM taikymo sritį, todėl į jas neturi būti atsižvelgiama nustatant PVM atskaitomą proporcingą dalį, jai taikytiną už 2006–2008 metus. Todėl ji patikslino už aptariamus metus atskaitytiną sumą ir paprašė mokesčių administratoriaus grąžinti 60 064 EUR.

20 Mokesčių administratoriui atmetus šį prašymą *Rayon d'Or* kreipėsi į *Tribunal administratif de Montreuil*

(Montr?jaus administracinis teismas). Kadangi šis teismas jos skundo nepatenkino, *Rayon d'Or* pateik? apeliacin? skund? *Cour administrative d'appel de Versailles* (Versalio apeliacinis administracinis teismas).

21 Šiame teisme *Rayon d'Or* pakartojo savo nuomon?, kad nacionalin?s nuostatos prieštarauja Šeštajai direktyvai ir PVM direktyvai, nes d?l j? PVM neapmokestinamos sumos, atitinkan?ios „fiksiuotas prieži?rai skirtas sumas“, kurios, anot šios bendrov?s, nepatenka ? šio mokes?io taikymo srit?. Gr?sdoma š? teigin? *Rayon d'Or* nurodo, kad „fiksiuotos prieži?rai skirtos sumos“ apskai?iavimo taisykl?s neleidžia jos laikyti su PVAAA? apgyvendintiems asmenims teikiam? prieži?ros paslaug? „kaina tiesiogiai susijusia subsidija“.

22 Iš ties? vis? pirma apgyvendintiems asmenims teikiamos paslaugos n?ra nei iš anksto apibr?žtos, nei individualizuotos ir j? kaina nežinoma apgyvendintiems asmenims. Be to, kadangi teis?s akt? leid?jas ?tvirtino princip?, pagal kur? PVAAA? teikiamos medicinin?s prieži?ros paslaugos yra nemokamos, apgyvendinti asmenys yra užtikrinti, kad pasinaudos tuo, kad jos nemokamos, nesvarbu, kokio dydžio yra ?staigai teikiama subsidija ir kiek ši subsidija atitinka realias išlaidas, kurioms padengti ji skirta. Galiausiai atitinkamos ?staigos gautos dotacijos suma nesutampa su faktiškomis prieži?ros paslaug? išlaidomis.

23 Mokes?i? administratorius pirmiausia teigia, kad „fiksiuota prieži?rai skirta suma“ vertinama ne kaip subsidija, o kaip tarifin? sistema ir kad aplinkyb?, kad tarifai nustatomi remiantis prieži?ros paslaug? poreikiu, neužkerta kelio aptariamas paslaugas kvalifikuoti kaip „paslaug? teikim? už atlyg?“. Šis administratorius papildomai nurodo, kad egzistuoja tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis „fiksiuotos prieži?rai skirtos sumos“ mok?jimo ir gav?jams teikiam? prieži?ros paslaug? ryšys. Žinoma, paslauga neb?tinai yra individualizuota, bet yra individualizuotina. Be to, *Rayon d'Or* aptariam? prieži?ros paslaug? teikimas yra teis?s aktuose numatyta pareiga, o ši? paslaug? kain? sumok?jo ne prieži?ros paslaug? gav?jai ir j? kaina n?ra proporcinga ši? paslaug? vertei.

24 Šiomis aplinkyb?mis *Cour administrative d'appel de Versailles* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tok? prejudicin? klausim?:

„Ar [Šeštosios] Tarybos direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt?, pakartot? [PVM] direktyvos 73 straipsnyje, reikia aiškinti taip, kad sveikatos draudimo kas? vadovaujantis *Code de la sécurité sociale* L. 174?7 straipsnio nuostatomis PVAAA? mokama „fiksiuota prieži?rai skirta suma“, pagal [BMK] 261[straipsnio 4 dalies 1ter punkto] nuostatas neapmokestinama [PVM], yra tiesiogiai su apgyvendintiems asmenims teikiam? prieži?ros paslaug? kaina susijusi subsidija ir d?l to patenka ? [PVM] taikymo srit??“

D?l prejudicinio klausimo

25 Vis? pirma primintina, kad pagal nacionalin? teism? ir Teisingumo Teismo bendradarbiavimo proced?r?, ?tvirtint? SESV 267 straipsnyje, šis teismas nacionaliniam teismui turi pateikti tinkam? atsakym?, kuris jam leist? išspr?sti jo nagrin?jam? byl?. Atsižvelgiant ? tai, Teisingumo Teismui prireikus reikia formuluoti jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, Sprendimo *Haug*, C?286/05, EU:C:2006:296, 17 punkt?; Sprendimo *Campina*, C?45/06, EU:C:2007:154, 30 punkt? ir Sprendimo *Hewlett-Packard Europe*, C?361/11, EU:C:2013:18, 35 punkt?).

26 Šiuo tikslu Teisingumo Teismas gali iš visos nacionalinio teismo pateiktos informacijos, ypač iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuojamosios dalies, atrinkti aiškinamas Sąjungos teisės normas ir principus, atsižvelgdamas į pagrindinį bylos dalyką (žr. Sprendimo *Byankov*, C-249/11, EU:C:2012:608, 58 punktą).

27 Nagrinėjamo atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ginčas pagrindinėje byloje iš esmės susijęs su klausimu, ar fiksuotos sumos, kaip antai „fiksuotos priežiūros skirtos sumos“, mokėjimas patenka į PVM taikymo sritį ir ar į ją turi būti atsižvelgiama apskaituojant atskaitomą proporcingą dalį.

28 Todėl klausimą reikia suprasti taip, kad iš esmės juo siekiama sužinoti, ar Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio [1 dalies] a punktas ir PVM direktyvos 73 straipsnis aiškintini taip, kad tokios fiksuotos sumos mokėjimas, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjama „fiksuota priežiūros skirta suma“, yra atlygis už PVAAA? atlygintinai suteiktas priežiūros paslaugas joje gyvenantiems asmenims ir dėl patenka į PVM taikymo sritį.

29 Siekiant atsakyti į šį klausimą reikia priminti, pirma, kad pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnį, kuriame nustatyta PVM taikymo sritis, PVM apmokestinamas „paslaugų teikimas už atlygą“ ir kad pagal nusistovėjusį Teisingumo Teismo praktiką paslaugos teikiamos už atlygą, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 punktą, todėl yra apmokestinamos, tik jeigu į ją teikėjo ir gavėjo sieja teisinis santykis, kuriam esant atliekami veiksmai vienas kito naudai, o teikėjo gautas atlyginimas yra realus atlygis už gavėjui suteiktą paslaugą (žr., be kita ko, Sprendimo *Tolsma*, C-16/93, EU:C:1994:80, 14 punktą; Sprendimo *Kennemer Golf*, C-174/00, EU:C:2002:200, 39 punktą ir Sprendimo *RCI Europe*, C-37/08, EU:C:2009:507, 24 punktą).

30 Antra, Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad tiesiogiai su apmokestinamo sandorio kaina susijusios subsidijos mokėjimas yra tik viena iš Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte nurodytų situacijų ir kad neatsižvelgiant į konkrečią nagrinjamą situaciją bet kuriuo atveju paslaugų teikimo apmokestinamąjį vertė sudaro viskas, kas gauta kaip atlygis už suteiktą paslaugą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Keeping Newcastle Warm*, C-353/00, EU:C:2002:369, 23 ir 25 punktus).

31 Kadangi PVM direktyvos 73 straipsnis, kuriuo pakeistas Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas, iš esmės yra identiškas pastarajai nuostatai, pirmesniuose dviejuose punktuose nurodyta teismo praktika ir toliau nurodyti argumentai *mutatis mutandis* taikytini šiam 73 straipsniui.

32 Taigi reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama „fiksuota priežiūros skirta suma“, nacionalinės sveikatos draudimo kasos sumokėta PVAAA?, yra į ją gauta kaip atlygis pagal įvairias formules už į teikiamas priežiūros paslaugas jose gyvenantiems asmenims.

33 Iš tiesų pirmiausia, kaip *Rayon d'Or* pripažino per posėdį, PVAAA? už šios fiksuotos sumos mokėjimą privalo faktiškai teikti paslaugas jose gyvenantiems asmenims.

34 Be to, kad paslaugų būtų galima laikyti suteikta „už atlygą“, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, nebūtina, kad atlygis už šią paslaugą teikimą būtų gautas tiesiogiai iš į gavėjo, – atlygis taip pat gali būti gautas iš trečiojo asmens (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Loyalty Management UK ir Baxi Group*, C-53/09 ir C-55/09, EU:C:2010:590, 56 punktą).

35 Tai, kad pagrindin?je byloje tiesioginis nagrin?jam? paslaug? gav?jas yra ne nacionalin? sveikatos draudimo kasa, mokanti fiksuot? sum?, o apdraustasis, negali, priešingai, nei teigia *Rayon d'Or*, paneigti tiesioginio suteikt? paslaug? ir gauto atlygio ryšio.

36 Galiausiai iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad jeigu, kaip pagrindin?je byloje, nagrin?jamam paslaug? teikimui, be kita ko, b?dingas nuolatinis paslaug? teik?jo pasirengimas prireikus teikti apgyvendintiems asmenims reikiamas prieži?ros paslaugas, kad b?t? pripažintas tiesioginio šios paslaugos ir gauto atlygio ryšio egzistavimas, neb?tina patvirtinti, kad mok?jimas susij?s su apgyvendinto asmens prašymu tam tikru metu suteikta individualizuota prieži?ros paslauga (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kennemer Golf*, EU:C:2002:200, 40 punkt?).

37 Tod?l aplinkyb?, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamos apgyvendintiems asmenims suteiktos prieži?ros paslaugos n?ra iš anksto nustatytos ir individualizuotos ir kad atlygis sumokamas fiksuotos sumos forma, tuo labiau negali tur?ti ?takos tiesioginiam suteiktos paslaugos ir gauto atlygio, kurio suma nustatyta iš anksto pagal nustatytus kriterijus, ryšiui.

38 Atsižvelgiant ? tai, kas išd?styta, ? prejudicin? klausim? reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas ir PVM direktyvos 73 straipsnis aiškintini taip, kad fiksuotos sumos mok?jimas, kaip antai pagrindin?je byloje nagrin?jama „fiksuota prieži?rai skirta suma“, yra atlygis už PVAAA? atlygintinai suteiktas prieži?ros paslaugas joje gyvenantiems asmenims ir d?l to patenka ? PVM taikymo srit?.

D?l bylin?jimosi išlaid?

39 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas ir 2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 73 straipsnis aiškintini taip, kad fiksuotos sumos mok?jimas, kaip antai pagrindin?je byloje nagrin?jama „fiksuota prieži?rai skirta suma“, yra atlygis už priži?rim? vyresnio amžiaus asmen? apgyvendinimo ?staigos atlygintinai suteiktas prieži?ros paslaugas joje gyvenantiems asmenims ir d?l to patenka ? prid?tin?s vert?s mokes?io taikymo srit?.

Parašai.

* Proceso kalba: pranc?z?.